

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președinte

Nadejda Toma,

Judecători

Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului în anulare împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 19 martie 2021 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2021, declarat de avocatul Iulian Cașu, în numele condamnatului

Șpac Vladimir XXXXXX

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>09.06.2020 – 19.03.2021,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>20.05.2021 – 07.12.2021,</i>
<i>instanța de recurs</i>	
<i>în anulare:</i>	<i>23.02.2022 - 16.03.2022.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău din 19 martie 2021, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Șpac Vladimir a fost condamnat în baza art. 217⁵ alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 700 unități convenționale, ce constituie 35.000 lei.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, prin adăugirea părții neexecutate a pedepsei aplicate conform sentinței Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 06.05.2015, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activități de gestionare a substanțelor narcotice, psihotrope sau analogilor lor pe un termen de 5 ani, cu amendă în mărime de 700 unități convenționale, ce constituie 35.000 lei, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 19.03.2021, *urmând ca durata arestării preventive de la 10.12.2014 până la 06.05.2015 și durata executării pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 06.05 2015 până la 19.03.2021, să fie computată pe parcursul executării pedepsei.*

2. Instanța de fond a constatat că la 25 februarie 2020, inculpatul Șpac Vladimir, aflându-se în Penitenciarul nr. 9-Pruncul, situat pe str. Prunculului 44, mun. Chișinău, unde executa pedeapsa cu închisoarea stabilită prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 06.05.2015, prin care a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (4) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, iar în baza art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la sentința stabilită a fost adăugată parțial pedeapsa neexecutată, stabilită prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 16.10.2012, prin care Șpac Vladimir a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) și art. 217² Cod penal, stabilindu-i definitiv pedeapsa de 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activități de gestionare a substanțelor narcotice, psihotrope sau analogilor lor pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, urmărind scopul consumului ilegal de droguri pe teritoriul penitenciarului, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopul stabilit, în circumstanțe de timp nestabilite de către organul de urmărire penală, a consumat droguri, fapt confirmat prin conținutul procesului-verbal nr. 7737 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 25.02.2020.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și vina în săvârșirea acestora, solicitând examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la urmărirea penală.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate pe art. 217⁵ alin. (1) Cod penal, ca consumul ilegal de droguri pe teritoriul penitenciarului.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune ușoară care se pedepsește cu amendă de la 750 la 1050 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 ore, că lipsesc circumstanțe agravante, concluzionând că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă prin aplicarea pedepsei cu amendă în mărime de 700 unități convenționale.

3. Inculpatul a declarat recurs ordinar, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Recurentul a invocat că este în imposibilitate de a achita amenda, deoarece se află în continuare în închisoare.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2021, recursul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de recurs a reținut că la stabilirea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, și anume că inculpatul a comis o infracțiune ușoară, că în corespundere cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală noile limite pentru amendă sunt de la 562,5 la 787,5 unități convenționale, că acesta a recunoscut vina și s-a căit de cele comise.

Astfel, ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, instanța de fond a aplicat pedeapsa inculpatului luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, corect stabilindu-i pedeapsa cu amendă în mărime de 700 unități convenționale.

Totodată, potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară

Deci, în corespundere cu prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa aplicată prin noua sentință, corect a fost adăugită în întregime partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 06.05.2015.

5. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești au devenit irevocabile.

6. Avocatul Iulian Cașu declară recurs în anulare, solicitând casarea deciziei menționate și trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

Recurentul invocă că instanțele de fond și de recurs eronat au aplicat prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal, deoarece condamnatul, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei cu închisoarea, a comis o nouă infracțiune, pentru care i-a fost aplicată o pedeapsă sub formă de amendă.

Însă, urmau a fi aplicate doar prevederile art. 87 alin. (2) Cod penal, deoarece art. 85 Cod penal reglementează doar cumularea pedepselor sub formă de închisoare.

În drept, recursul este întemeiat pe *art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 449 alin. (1) pct. 2) lit. c)* Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Conform art. 6 pct. 44), 22 alin. (3) Cod de procedură penală, art. 4 din protocolul nr. 7 CEDO, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale. Hotărârea judecătorească definitivă, împiedică redeschiderea, reluarea examinării procesului penal în privința aceleiași persoane pentru aceeași faptă, cu excepția cazului în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea pronunțată.

Însă, conform art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în articolul 453 Cod de procedură penală. Potrivit art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă conținutul și motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Totodată, în pofida acestor prevederi legale, în recursul vizat, fondat neclar și confuz pe temeiurile de drept improprii procedurii recursului în anulare - *art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 449 alin. (1) pct. 2) lit. c)* Cod de procedură penală, nu sunt invocate circumstanțe concrete, considerate a fi un viciu fundamental, raportate la circumstanțele de fapt și de drept conținute în hotărârile contestate, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârile atacate, astfel încât acestea să obțină natura unui viciu fundamental capabil să genereze temeiul desființării hotărârii irevocabile atacate, omițându-se completamente argumentarea ilegalității hotărârilor contestate în acest sens și indicarea unor concrete erori de drept la capitolul dat (*pct. 6. din decizie*).

Rezultă, că recursul în anulare nu întrunește condițiile de conținut prevăzute în articolele specificate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul în anulare al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Or, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, conform art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului în anulare, dacă se constată că acesta nu îndeplinește cerințele legale de conținut.

Prin urmare, dat fiind că recursul în anulare de pe rol nu îndeplinește cerințele legale de conținut, el urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 456 alin. (1), 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Iulian Cașu, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2021, în privința condamnatului Șpac Vladimir XXXXX, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 08 aprilie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico